

[Ole Bjørn Kraft.]

anden og mere moderne. Karakter end 1922-Ordningen; men jeg er overbevist om, at det er muligt at skabe en saadan Ordning, uden at de Beløb, som anvendes dertil, bliver højere end de Beløb, som 1922-Ordningen kunde kræve. Og med Hensyn til den Materielanskaffelse, her er Tale om, er der aldeles ikke nogen Tvivl om, at de Vaaben, der her kan anskaffes, altid vil kunne bruges i en saadan Nyordning.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for den Tilslutning, de har givet Forslaget. Naar de to Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti mente, at jeg ved at fremsætte dette Lovforslag havde erkendt, at der var begaaet en Fejl ved gennem en Anmærkning paa Finansloven at søge Hjælp til denne Ordning, maa jeg sige, at der ligger ingen saadan Erkendelse i det Forslag, jeg her har stillet. Det var en Imødekommen af den Kritik, der blev fremsat, fordi jeg var naiv nok til at antage, at det saa for Venstres Vedkommende vilde bevirke, at vi kunde faa deres Tilslutning.

Venstres ærede Ordfører sagde, at der er tvivlsomme Udsigter for et nyt Forslag. Det mente det ærede Medlem altsaa ikke i 1927, da man stillede Forslaget, uden at der endnu var fremkommet noget nyt Forslag, der skulde erstatte det gamle, og den Gang mente de Konservative jo ogsaa roligt at kunne stemme for en Nedsættelse paa 2 Mill. Kr. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, heller ikke paa en Drøftelse af Spørgsmaalet Lovgivning paa Finansloven; det har vi drøftet saa ofte, og det faar vi ikke noget ud af.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg gerne sige, at naar han henstillede til mig ogsaa at bringe § 23 i Overensstemmelse med Militærloven, saa var det et meget stort Krav. For det ærede Medlem maa jo vide, at saa skulde Nybygningskontoen op paa 8—9 Mill. Kr. Vil det ærede Medlem være med til det? Det maa jeg forstaa, siden han mener, at § 23 skal bringes i Overensstemmelse med Militærordningen. Dernæst maa jeg sige, at jeg havde ikke ventet denne Modstand fra konservativ Side, for det ærede Medlem kan sikkert huske, hvorledes hans Parti stillede sig i Foraaret 1928, da de stemte for Lovgivning paa Finansloven, skønt de vidste, at det var i Uoverensstemmelse med Loven. Nu skal jeg ikke, da vi lige er blevet færdige i Gaar, rejse en ny Militær-

debat, men jeg tror, at de to Partier, Venstre med Hensyn til Stillingen i 1927 og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller med Hensyn til Højres Stilling, skal forstaa, at er der noget, der ikke er i Overensstemmelse med deres tidligere Stilling, er det de to Partiers Stilling i Dag. Jeg takker for den Tilslutning, jeg har faaet fra Flertalspartierne her i Salen, og skal i øvrigt indskrænke mig til disse Bemærkninger.

I. A. Hansen: Der er ingen Uoverensstemmelse mellem den Stilling, vi indtager i Dag, og den Stilling, vi indtog i 1927. Det er rigtigt, at der i 1927 blev stillet Forslag om en Reduktion af den ekstraordinære Bevilling fra 3 Mill. til 1 Mill. Kr., og at dette Forslag blev enstemmigt vedtaget her i Tinget den 27. April 1927. Det var en Nedsættelse, som var motiveret med Planerne om en almindelig Reduktion af samtlige Statens Udgiftsbudgetter, og den blev, som sagt, tiltraadt af alle Partier; men allerede den Gang gjorde jeg under Behandlingen af Lovforslaget opmærksom paa, at det var et Eksperiment, som ikke kunde gentages. Jeg udtalte under første Behandling den 10. Marts 1927 følgende, som jeg beder om Formandens Tilfaldelse til at citere:

„naar Gennemførelsen af Hæror-
dningen forudsætter, at der aarlig anvendes 3 Mill. Kr. til Supplering af Hærens Materiel, saa kan man selvsagt ikke Aar efter Aar nøjes med at bevilge 1 Mill. Kr. Om der behøves 3 Mill. Kr., eller Prisforholdene kan gøre et mindre Beløb forsvarligt, maa Tiden afgøre, men man kan afgjort ikke, naar der forudsættes anvendt 3 Mill. Kr., med eet Slag sige: Nu sætter vi det ned til 1 Mill. Kr., og derved bliver det. Derved faar man et forfusket og værdiløst Hærapparat.“

Jeg gjorde altsaa den Gang opmærksom paa, at det var en Foranstaltning, som kunde forsvares et enkelt Aar, men jeg tog alt muligt Forbehold overfor en Gentagelse, og i Overensstemmelse dermed har jeg udtalt mig i Dag.

Christmas Møller: Det kan vist ikke nytte at diskutere Berettigelsen for den ene eller den anden Part til at foretage sig et eller andet med det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. Jeg har gentagne Gange her i Tinget og andre Medlemmer af mit Parti har mange Gange paavist, hvorledes vor Stilling har været f. Eks. til Flaadenybygningskontoen, men naar det